

Hiszpania 19.06 - 3.07. 2005

Odcinek 1. Malaga - Sewilla - Kordoba - Madryt.

Zapraszam Cię na wycieczkę objazdową po półwyspie Iberyjskim czyli do Hiszpanii. Polecimy tam liniami Fischera.

Pod nami ośnieżone Alpy i Mount Blanc.

Po niespełna czterech godzinach jesteśmy na południu Hiszpanii, w **Maladze**. Z nieba leje się 40 stopniowy żar, ale mamy do dyspozycji klimatyzowany autokar i zapas wody mineralnej.

Przewodnik podczas naszego pobytu na hiszpańskiej ziemi poprowadzi nas do najpiękniejszych katedr, sanktuariów, meczetów i galerii. Wyruszymy z Malagi do Sewilli, a potem Kordoby, Madrytu, Barcelony, Walencji, Murcji i Granady a wszystko według planu na poniższej mapce. Zrobimy prawie 3 tysiące kilometrów.

Ten rodzaj wypoczynku jest dla mnie korzystny. W pierwszym tygodniu zwiedzamy miasta, poznajemy zabytki, życie, tradycje i obyczaje mieszkańców. Natomiast drugi tydzień jest typowo rekreacyjny, wypoczynkowy. Wtedy będziemy wylegiwać się na słońcu i spędzać leniwie czas w towarzystwie lazurowego nieba, przejrzystej wody i czystego piasku.

Dla mojej aktywnej pracy w roku szkolnym jest to wskazane. Zamierzam więc w pełni wykorzystać ten urlop nie tylko na geograficzną i etniczną edukację, ale również na pierwszą wakacyjną labę.

To panorama wybrzeża [Malagi](#) i widok na kolistą arenę, na której odbywa się corrida - walka torreadorów z bykami.

Po przyjeździe do hotelu rozpakowaliśmy manele i wyruszyliśmy na rekonesans po mieście i okolicach. Oprócz sporej ilości ekskluzywnych, ale także ekonomicznych hoteli oraz zabytkowych kamienic, zachowały się tutaj ślady wielowiekowej hiszpańskiej przeszłości. Jedną z nich jest arabska Alkazaba.

Twierdza Alkazaba. To niecodzienne wrażenie móc patrzeć, jak żyją obok siebie dwie, tak bardzo odległe epoki: wiek XI i współczesność.

Obejrzelismy także dom, w którym mieszkał twórca kubizmu Pablo Picasso oraz muzeum jego malarstwa. Mecenat nad zbiorami sprawuje obecnie wnuczek artysty. Na czas zwiedzania aparaty fotograficzne musimy zostawić w recepcji więc nie uda mi się zarejestrować choćby kilku prac tego kontrowersyjnego kiedyś malarza.

Kamienica, w której mieści się muzeum.

Spacerując uliczkami Malagi słuchamy opowieści przewodnika. Dowiadujemy się o burzliwych dziejach Hiszpanii, którą na przestrzeni wieków podbijali Grecy, Rzymianie, Maurowie, Arabowie i Francuzi.

Każdego dnia będziemy spać w innym hotelu. Dzisiaj nocujemy w tym, a rano wyruszamy w głąb łąd, do Sewilli.

Sewilla jest przez wiele osób uznawana za najpiękniejsze miasto Hiszpanii, ale zdecydujesz, które Tobie spodoba się najbardziej.

Po obu stronach drogi do miasta, rozciągają się plantacje oliwek. Są zbierane i przetwarzane na miejscu w większych lub mniejszych tłoczarniach. Owoce oliwki nadają się do konsumpcji dopiero po pewnym czasie, kiedy poleżą w odpowiednio przyrządzonej marynacie.

Tak wygląda drzewo dębu korkowego, z którego produkowany jest korek do zamykania butelek nie tylko najprzedniejszego wina. Kierowca autokaru jedzie zbyt szybko więc zdjęcie niezbyt udane, ale z grubsza już widzisz.

Co Ci przypomina profil tego wzgórza? Natura zaskakuje nas swoją wyobraźnią.

W Sewilli spacerujemy po kolorowym parku Marii Luizy, to zielona oaza miasta. Widzimy tu akacje, wiązy, palmy, krzewy mirtu i oleandra oraz różne gatunki róż i innych kwiatów. Park przecinają alejki i placyki: Avenida de de Pizarro, Glorieta de la Concha, Glorieta de los Toreros. Zieleniec urozmaicają oczka wodne z romantycznymi kładkami.

Zajdziemy na Plac Amerykański i Hiszpański, na których zadomowiły się setki białych gołębi.

W Katedrze Najświętszej Marii Panny oprócz pięknego złotego ołtarza, witraży i postaci rzeźbionych w białym i czerwonym marmurze zobaczymy grób Krzysztofa Kolumba i jego syna Fernando. Kamienna trumna Kolumba jest wsparta na ramionach żałobników, ponieważ nie życzył on sobie, aby pochowano go na hiszpańskiej ziemi. Górę wzięła duma i zatargi z królewskim dworem.

Grób Fernando

Grób Krzysztofa Kolumba

Katedra Najświętszej Marii Panny jest największym i jednym z najpiękniejszych kościołów gotyckich na świecie.

Okazałości w czerwonym marmurze.

Panoramę miasta możemy podziwiać z dzwonnicy La Giralda, na którą wspięłam się bez szemrania po dziesiątkach platform. Skoro wybieram się w przyszłości dalej i wyżej, to każda nadarzająca się do dreptania okazja jest dla mnie treningiem.

Warto wspomnieć, że to właśnie z portu w [Sewili](#) w 1492 roku wypłynął Krzysztof Kolumb na podbój świata. Potem zwoził tu bele jedwabiu, marmur, złoto i srebro. Tym sposobem przedostała się tu również dżuma, która zdziesiątkowała naród. Także w Sewilli - Miguel de Cervantes (nota bene w więzieniu) napisał swego Don Kichota.

Ta kamienica przez długie lata gromadziła skarby z podróży Krzysztofa Kolumba.

Nie sposób nie zobaczyć w Sewilli areny do walki z bykami. Odbývają się tu krwawe pojedynki człowieka z niewinnym i bardzo silnym zwierzęciem. Kiedy przewodnik opowiedział nam szczegóły corridy, zrezygnowałam z oglądania na żywo tego widowiska. Poniższa arena, wraz z Muzeum Torreadorów, należą do najpiękniejszych miejsc w Hiszpanii. Pomieści 12 tysięcy osób.

W Muzeum Torreadorów.

Corrida stanowi trwały wizerunek Hiszpanii. Widowisko składa się z kilku etapów. Najpierw byk zostaje wpuszczony na arenę, torreadorzy drażnią go wymachując czerwonymi płachtami. Potem wkracza pikador i wbija mu lancę w kark. Na koniec pojawia się matador, który próbuje zabić byka przez wbicie szpady w niewielkie miejsce na karku zwierzęcia. Według mnie corrida to torturowanie byka, które wykrwawia się ku radości tłumu.

W muzeum jest też purpurowa kapa torreadora pomalowana przez Pablo Picassa.

W Hiszpanii funkcjonuje wiele szkół dla torreadorów, dobrze prosperują hodowle byków.

Możesz w okolicznym sklepiku kupić jeden z takich kapeluszy.

A wieczorem, bardzo zmęczeni wielogodzinnym spacerowaniem, udajemy się do hotelu.

Kolejne miasto na naszej trasie, to [Kordoba](#), uznana jest przez UNESCO jako zabytek klasy zerowej. To piękne historyczne miasto znajduje się w samym sercu słonecznej Andaluzji i idąc z duchem czasu nie zapomina o przeszłości.

Tak nas wita.

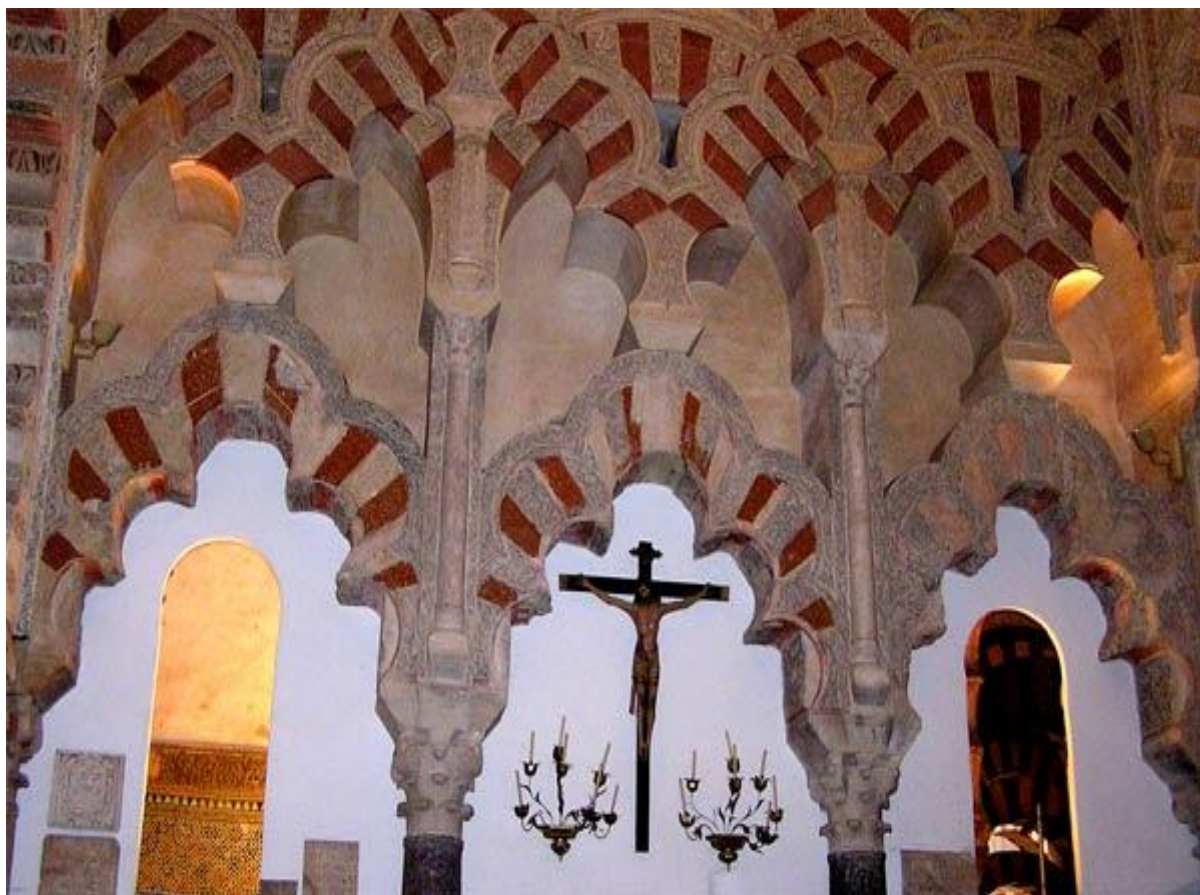

Historia **Kordoby**, którą obecnie zamieszkuje ponad 300 tysięcy ludności, sięga czasów Fenicjan i Greków, a potem znaczącą rolę odegrali Rzymianie, Arabowie i Żydzi. Każda z tych narodowości wznosiła lub burzyła budowle, w zależności od okresu historycznego i swojej pozycji politycznej.

W Kordobie przykuwa uwagę wielki Meczet Mezquita, budowany w XIII wieku z nietypowo wkomponowaną katedrą katolicką. Sanktuarium jest architektonicznym wizerunkiem przejścia kultury rzymskiej, muzułmańskiej i chrześcijańskiej przez Hiszpanię.

Na gipsowych stiukach przewija się tekst : Allach jest wielki, Allach jest bogiem stworzenia, Allach jest panem świata.

W Meczecie Mezquita.

Wnętrza są restaurowane za sprawą sponsoringu wyznawców z całego świata, których nazwiska widnieją na tych tabliczkach.

Na pięknie rzeźbionych tronach zasiadali podczas nabożeństw dobrze urodzeni.

Alkazar czyli pałac-twierdza ma zachowane ślady przeszłości, a piękne wodne tarasy i roślinność cieszą moje oczy swą zielenią i świeżością.

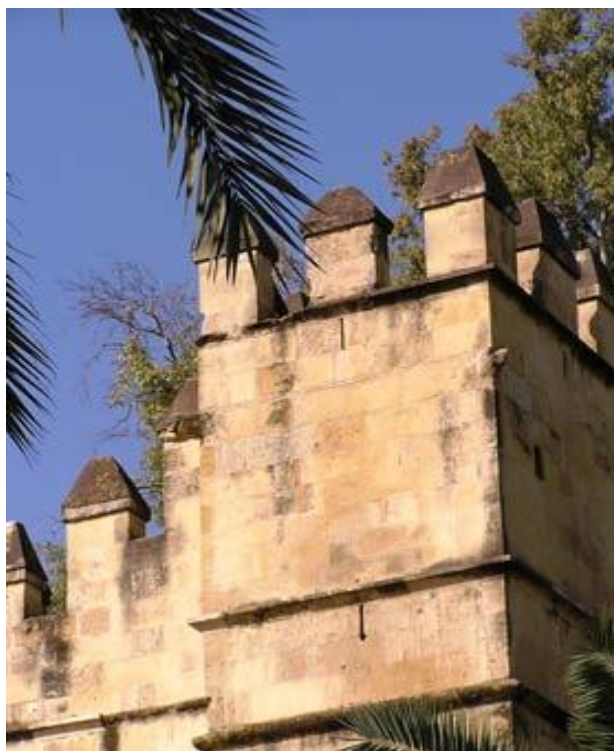
Trudno rozstać się z tym pięknym zielonym miejscem.

A dla orzeźwienia proponuję Ci cytrusy prosto z drzewa.

Możesz też pogłaskać stopę uczonego matematyka Najmonidesa, co podobno ma wpłynąć na lotność i mądrość Twojego umysłu. Nikt sobie tej przyjemności nie odmawia w nadziei na magiczne rozmnożenie swych szarych komórek.

Wieczorem udajemy się do hotelu, a nazajutrz wyruszamy do [Madrytu](#).

[Madryt](#) jest stolicą Hiszpanii i ma 3,3 mln mieszkańców. Położony jest centralnie na Półwyspie Iberyjskim kilka kilometrów od łańcucha górskiego Sierra de Guadarrama.

Oprócz programowego zwiedzania miasta i jego zabytków, spędzimy kilka godzin w Prado, największej hiszpańskiej galerii sztuki. Zbiory muzeum obejmują liczne dzieła malarstwa, rzeźby, grafiki i rzemiosła artystycznego. Są tu światowej sławy obrazy flamandzkie, niemieckie, francuskie, angielskie, takich wybitnych artystów jak: Francisco Goya, Diego Velazquez, Rubens, Murillo, Rembrandt, Hieronim Bosch, Caravaggio, El Greco, Pablo Picasso i inni. Spośród 5 tysięcy udostępionych jest tylko 1500, ale to i tak sporo dla oglądających. Ze dwa dni trzeba poświęcić, aby je spokojnie obejrzeć i zapisać w pamięci.

U wrót muzeum Prado stoi pomnik Goyi.

Wszystkie wytwory sztuki są rzetelnie skatalogowane. Można samemu czytać umieszczone przy każdym opisy lub założyć słuchawki i słuchać, co mówi lektor o poszczególnych dziełach.

Tryptyk holenderskiego malarza Hieronima Boscha z XV wieku. Lewe skrzydło to Raj, centralna część to Ogród Ziemskich Rozkoszy, prawe skrzydło to Piekło. Bosch odwoływał się do aspektu grzeszności i niedoskonałości człowieka.

Prado jest jednym z największych muzeów na świecie. Zostało utworzone w 1819 roku przez króla Ferdynanda VII w oryginalnym architektonicznie budynku, a następnie rozbudowane, szczególnie w XX wieku.

Spośród rzemiosła artystycznego zobaczyłam tu meble i ceramikę, a wśród rzeźb kopie posągi greckich i rzymskich mistrzów, a także rzeźby z okresu renesansu, baroku i oświecenia.

Pod nieobecność prezydenta zwiedzimy jego madrycką rezydencję.

Ania z naszej grupy została przyłapana na zakazanym robieniu zdjęcia policjantowi. On teraz prosi ją o usunięcie, ale dzięki temu Ania ma jeszcze lepsze ujęcie z tej fotograficznej przygody.

W pałacu.

Skrzypce mistrza Antonio Stradivariusa. Wykonał on około 1100 egzemplarzy, z których niewiele do dziś pozostało. Są marzeniem instrumentalistów, ale stać na nie tylko najbogatszych. W 1998 roku jeden z egzemplarzy sprzedano za 877 422\$.

Wiolonczela Stradivariusa.

Okazata katedra z piękną fasadą przykuwa wzrok i zachwyca dziełem ludzkich dłoni.

Na placu Hiszpańskim podziwiamy pomnik Don Kichota i Sancho Panchy.

Mnóstwo turystów z całego świata próbuje w 35 stopniowym upale zbliżyć się do codziennego hiszpańskiego życia i jego symboli.

Oprócz corridy ten kraj kojarzy się z flamenco i klubami piłkarskimi: Real Madryt i Atletico Madryt, przekąskami tapas i sangrią - trunkiem na bazie wina i winiaków z dodatkiem owoców, soków i lodu. Znane powiedzonko: „Życie jak w Madrycie” też nie bierze się z próżni. Typowi mieszkańcy wychodzą z założenia, że pracuje się po to, aby żyć. Dlatego o zmierzchu wychodzą z domu do barów, spotykają ze znajomymi na ulicach i bawią się do białego rana.

Powoli zapada zmierzch, Hiszpanie wychodzą do barów, a my na zasłużony odpoczynek.

Jutro czeka nas kolejna porcja turystycznych wrażeń.

Pozdrawiam Cię serdecznie.

Zielona Gałązka

